

Богъ проклялъ змѣѣ-тѣ, изгонилъ Адама и Евѣ изъ рая и вдигиѣлъ отъ земѣѣ-тѣ прѣѣне-то Си благословеніе, сир. прѣѣне-то свѣръшенство и доволство, и така вмѣсто прѣѣне-то блаженство постигнѣли грѣшници-ты тяжкы трудове ; вмѣсто веселіе — скръбъ ; вмѣсто изобиліе, явили ся нужда и бѣдность ; вмѣсто здравіе — болѣсти ; а най-сѣтнѣ трѣбвало и да умрѣтъ. На всиѣ тыя бѣдствія ся подхврѣлиѣ и всичкый родъ человѣческый, зачото вси ся раждать отъ Адама, който сѣгрѣши и быде осѣденъ.

Прѣдрѣченіе за Избавителя.

Богъ обаче по голѣмѣѣ-тѣ си любовь и милосердіе, като милостивъ отецъ кѣмъ свое-то сѣзданіе, нещѣлъ да остави человѣческый родъ за довѣка въ тѣмѣ неволѣ, нѣ още тога ся врѣкѣлъ *Адаму и Еви* да имъ прати *Избавителя*, който ще имъ заглади тоя грѣхъ, ще прѣсѣкне бѣды-ты, които тѣи сѣ него навлѣкли на себе и на потомство-то си и ще ги възврѣне пакъ въ прѣѣне-то имъ блаженство.

Това утѣшеніе на ветхозавѣтнѣѣ-тѣ црѣквѣ, тоя Избавитель на человѣци-ты въ продлѣженіе на ветхѣѣ-тѣ благодать е *Исусъ Христосъ*, Единородный сынъ Божій, който ся е въплотилъ отъ Духа Святаго и отъ Дѣвѣ *Маріѣ*. Той изволилъ да дойде на земѣѣ-тѣ не наскоро по грѣхопаденіе-то на прѣѣѣ-ты человѣци, нѣ слѣдъ нѣколко хыляды години, каквото человѣческый родъ по длѣговрѣмѣнны опыты да може да познае, колко е былъ нуженъ Той за него.

Каинъ и Авель.

Наскоро отъ прѣслушаніе-то Адамово показали ся лоши сѣтнины и въ домородство-то му. Адамъ ималъ два сына : по-старый отъ тѣхъ *Каинъ* былъ орачь, а по-младый